

ФАКТЫ ПАДЗЕІ АРГУМЕНТЫ І МЕРКАВАННІ

ПАТУХЛІ ПЕЧЫ

Надаўна патухлі печы на Барысаўскім хрустальным заводзе імя Дзяржынскага. А яны, між іншым, згодна з тэхналогіяй бесперапыннага вытворчасці, павінны працаваць кругласутачна і ў будны дні, і ў святы, а аставаюць толькі праз два-тры гады на час правядзення капітальнага рамонтнага тэраму.

Цяпер жа на месца спынена ўся хрустальная вытворчасць, якая дае дзве трэці агульнага аб'ёму прадукцыі прадпрыемства. Не ад добрага жыцця мы вымушаны спыніць вытворчасць хрустальных вырабаў, — з сумам зазначае дырэктар завода Аляксандр Смардавіч Кароль. — Скончыліся запасы важнейшых кампанентаў для выпалкі: свічковага сыруку, калёвага салетры і цынкавага блістаў. У Беларусі гэтых ідэальных сыравінаў няма, набываем іх у Расіі і Казахстане. І хіба з даўня нашымі пастаўшчыкам былі наладжаны добрыя сувязі, аднак з уважлівым уважэннем у рынак кожны стараецца прадаць сваю прадукцыю таму, хто больш заплаціць. Восем гадоў і засталася без сыравіны. Работнікі службы забеспячэння шукаюць патрэбныя матэрыялы, але іх намагаюцца не запусціць прыносячы поспех. Яшчэ зусім недаўна той жа сырык мы купілі ў Казахстане па 900 долараў за тону, а сёння ўжо за гэта патрабуюць 1.100 долараў. Маніпальніцы друкуюць свае ўмовы, а мы не заўсёды можам пагадзіцца з высокімі цэнамі, бо намогна ўзрасце кошт нашых вырабаў, і яны стануць недаступныя для большасці патэнцыйных пакупнікоў.

Вымундэнае спыненне хрустальнай вытворчасці кіраўніцтва прадпрыемства вырашыла скарыстаць для рамонтнага тэраму, а рабочых адправіць у чарговы водпуск. А што будзе далей — пакуль невядома.

(Наш кар.)

■ Пытанне рубам

ПЛАТА ЗА ПАПЕРКІ

З вялікім здзіўленнем і шчырай цікаўнасцю назіраю за тым, як расцягваецца па заказчыка дзяржаўная маёмасць. Па-навуковаму гэта называецца «прыма-тызацыя», што азначае пераход ад усеагульнай уласнасці да прыватнай.

Мы з жонкай вырашылі таксама «ухапіць» кавалак ад дзяржаўнага пірага: надумаліся выкупіць у камунгаса двухпакатную кватэру. Пражылі ў ёй звыш 20-ці гадоў. Без усялякай яна выгледу, з пачы-ным ацяпленнем, у старым драўляным доме. Кватэру самі неаднаразова рамантавалі. Нават тады, калі падшоў тэрмін капітальнага рамонтна, Лагойскае аб'яднанне жылёва-камунальнай гаспадаркі гадзіліся перакласці толькі адну печку і замяніць электраправодку. Восем гадоў я добраўпарадкаваную кватэру марылі «прыхатызаваць», бо лепшага жылля так і не дачка-каліся на старасці год.

За гэтую справу ўзяўся вясенню мінулага года. Пайшоў у кантору камунгаса. Работніца адказала на мае пытанні, хвілінны тры-чатыры запісвала адпаведныя даныя ў журнал. За такую невялікую паслугу запрашалі з мяне 740 рублёў. У бюро тэхнічнай інвентарызацыі за выдчу даведкі-характарыстыкі кватэры спадзявалі яшчэ 5.120 рублёў. 24 тысячы «запыхаў» патра-буюць за тэхнічны пашпарт домаўладання. Цэны па стану на першае красавіка. А пакуль яго абмеравалі і выдадзены пашпарт/тэрмін афармлення паўгода, кошт паслугі можа павялічыцца даволі значна.

Генадзь ХОЦЫН,
жыхар г.п.Лагойск.

■ Здарэнне

Чацвёртакласнік старада-рожскай СШ №2 па дарозе ў магазін не мог прайсці міма прыгожай белай ніткі, якая звисала з провода ліній электраперадачы. Працягнуў да яе руку... і тут жа ўпаў, страціў прытомнасць.

Хлопчых застаўся жыць. Але толькі цудам. Бо ў той нітачцы быў ток страшнага, смертоўнага напружання — 10.000 вольт. Больш падра-бязна тлумачэнні нам даў галоўны інжынер раёна электрычных сетак М.І.Гор-баль.

— Гэта не звычайныя ніткі, бо з'яўляюцца прыватныя электраэнергія, — растлумачыў Міхаіл Іванавіч. — Адука-цыя ўзялася — невядома. Ёсць версія, што знойдзены на тэрыторыі ваеннага аэра-рома, які ўжо рас-фарміраваўся.

Небяспечныя ніткі і да гэта-га не раз напаміналі аб са-бе жыхарам горада, раёна. У адным месцы магутная

Міншчына прымае «чарнобыльцаў»

Планавае адсяленне жыха-роў з раёнаў, пацярпелых ад чарнобыльскай катастрофы, у Мінскую вобласць пачалося ў 1990 годзе. За гэты час тут з'явіліся цэлыя вуліцы, па-сёлкі, дзе пражываюць людзі з Гомельскай, Магілёўскай абласцей. Згодна са статы-стычнымі данымі, на пастаян-нае месца жыхарства ў Мінскую вобласць за мінулы перыяд пераехалі 6.262 сям'і — гэта амаль дзевяціна тысяч чалавек. Пераселенцам выдзелены 4.984 кватэры.

Больш за ўсё сям'яў з за-бруджаных тэрыторый пры-нялі Маладзечанскі, Смалявіцкі і Пухавіцкі раёны.

(Наш кар.)

■ Надзвычайная сітуацыя

НЕ ДАПАМАГАЮЦЬ І ЗВЕННІ,

або Чаму магутныя трактары хутка веснавое поле пакідаюць

На Старадарожчыне ідзе служба збожжавых. У адных месцах выбарачна, у другіх — масава. Вясна прыпынілася, трэба спысціцца. Таму ў кожным калгасе створаны звенні па тэхнічнаму абслугоўванню трактароў, сельных агрэгатаў. У іх уваходзяць слесары, тока-ры, зваршчыкі. Апошнія, як правіла, дэжураць непасрэдна ў полі.

І ўсё ж, бывае, вяртаюцца з палёў трактары, надоўга ста-ноўцца на прыкол. Асабліва крыўдна, калі нямаюць «Т-150», «К-700», «МТЗ-80», якія з'яўляюцца асновай для сель-скай гаспадаркі. Што вельмі важна сёння, калі трэба эканоміць кожны кілаграм дэфіцытнага паліва...

— А ўсё таму, што доўгі час не было масла М10-Г2, спе-цыяльна прызначанага для фарсіраваных рухавікоў, якія

стаяць на энерганасычаных трактарах, — расказвае га-лоўны інжынер раённага ўпраўлення сельскай гаспа-даркі і прадуктаў харчавання У.Суркоў. — Залівалі тое, што пад руку трапіла. Тым самым псавалі рухавікі. І я баюся, што трактары, якія надаўна спыніліся ў калгасах «Бела-русь», «10 год Кастрычніка», іных гаспадарках, — гэта толькі кветачкі. Небяспэка навісла над многімі магутнымі машынамі калгасаў.

Спраўды, дзе тонка, там і рэвуча. Не знайшлі рэс-публіканскія службы ў свой час масла на рублі — сёння калгаснікам трэба расплачва-цца мільёнамі. Ды і цяпер сітуацыя не намогна лепша. Дэфіцытны змешкі ў раён ста-валі столькі, што яе хоць на атэктарскіх вагах размяр-коўвай. Да таго ж, «К-700»

ходзяць практычна без павет-раных фільтраў. Новых няма, а прамытыя старыя — гэта звы-чайны самападман. Калі пыл слупамі пойдзе з-пад колаў, рухавікоў хоць і не надоўга.

Ды і ўвогуле, як правярыць стан тэхнікі? Раней пры райаг-рапрамтэхніцы была служба дыягностыкі, цяпер па розных прычынах яна распалася. У калгасах падобнага абсталя-вання няма. Восем і праце тэхніка на знос. Многае і кал-гасныя механізатары маглі б адрамантаваць, але запчастак днём з агнём не знойдзеш. Нават да трактара «Беларусь».

— Дык як жа ўмудрыліся амаль усю тэхніку на веснавое поле вывесці? — пытаю.

— Вядома, стан трактароў, глебаапрацоўчых, сельных механізмаў горшы, чым у мінулыя гады. Але і за тое, што маем, трэба шчыра падзяка-

ваць калгасным умельцам, — гаворыць У.Суркоў. — Многае яны зварылі, вытачылі, выра-залі самі, штосьці рэс-таўравалі. Нават доволі сур'ёзны заводскі брак ліквідуваюць. Як, напрыклад, у калгасе «Старадарожскі», дзе новенькі РШУ-12 ніяк не мог раскідваць мінеральныя ўгнаенні. Дарабілі за гарад-жан... Бывае, цэлыя вузлы пе-раабляюцца, удасканальваюцца.

— Відаць, за рацыя-налізацыю людзі прамілі ат-рымліваюць?

— У тым воль і справа, што ні капець. Была калісьці рэс-публіканская арганізацыя вы-находніцтваў і рацыяналізатару, якая адзначала карысныя пра-пановы, прэмій за добрыя ідэі выдавала. Але і яна распалася. У ініцыятыўных работнікаў знік усялякі матэрыяльны

інтэрэс да творчасці, пошуку. Ёсць людзі, якія проста ста-ранна працуюць у імя грамад-ства. Але такіх бясрэбраўнікаў не так многа...

Мы прыктылі сцвярджаць, што лёс любой вялікай спра-вы ў першую чаргу вырашае ініцыятыва знізу. Сёння ініцыятывы гэтай, дакладней, жадання працаваць, уяс-коўцаў хоць адбаўляй. І вельмі патрэбна падтрымка з боку рэс-публіканскіх, абласных служ-баў. Калі мы жадаем хоць некалькі прадводзіць паспяху-ныя кампаніі, вырошчваць і ўбараць ураджай.

Уладзімір БЫЧЭНЯ,
кар. «Мінская прадэ».

КАНТАКТ ПАТРЕБНЫ І НАДЗЕЙНЫ

У вызначаны час каля прылаўка ў салігорскім магазіне № 43 выстроіва-ецца чарга. Сюды прыво-зяць свінну, якая даволі хутка раскупляецца. Хатня ў іных магазінах нярэдка залежваецца, і надоўга. У чым справа? Спытаем у па-купнікоў.

— Мы ведаем, што мяса свежэе, толькі з забойнага цоха, — адказваюць жан-чыны. — Перакананы, што яно не забуржана, бо пас-тупае з калгаса «Герой працы» суседняга, эка-лагічна чыстага Старада-рожскага раёна. Да таго ж, таннейшае, чым у іных магазінах, — на яго значна менш робіцца розных ган-дэлевых накрутак.

Дык, можа, такі гандаль нявыгадны выскокнем? — Наадварот! — заяўляе старшыня калгаса А.С.Пашч. — У нас над-зейны лапункі. А га-лоўнае — раіцца мы адправім свінну, а ве-чарам ужо грошы будучы ля-жачы ў нашай касе. Іх не «з'ядзе» інфляцыя, як да-волі часта бывае, калі ма-еш справу з мясакамбінатам. Таму мы зноў заклочылі з ма-газінам дагавор на пас-таўку прадукцыі да канца сёлётнага года.

— Магчыма, штосьці яшчэ збіраецца прадаваць у ім?

— Маю абсталяванне для вырабу сардэлек. Вы-прабавалі яго — ат-рымліваецца надарэнна. Але пакуль што залуціць у вытворчасць не можам, бо не знайшлі вопытнага тэхнолага. Так што новая наша прадукцыя — справа часу... Выпрабавем кумыс. Натуральна. З малака, ат-рымленага ад кабыл. Праўда, пакуль што ў не-вялікіх аб'ёмах...

Застаецца толькі пажа-даць калгаснікам поспехаў у іх добрай справе, бо яны наладжваюць кантакт з го-радамі. Вельмі патрэбны і надзежны. Бо грунтуюцца ён на ідэалогіі, а на эка-намічнай аснове.

Уладзімір АДАМАЎ.

УШАНАВАННЕ АЛІМПІЦАЎ

На зімовых Алімпійскіх гульнях у нарвежскім го-радзе Лілехаме ўпершыню самастойнай камандай выступала зборная Рэспублікі Бела-русь. У яе саставе былі 33 спартсмены, сярод якіх дэлегаваны прад-стаўнікоў нашай воб-ласці. Гэта былі асобы Аляксандр Паноў, Віктар Майзур, Юген Рэдзін, Ігар Хахрак, і Вадзім Сашур, лужнікі Алена Сінкевіч, Васіль Гарбачоў і Ігар Абухаў, фігурысты Тац-цяна Наўка і Самвел Ге-зэлян, Сяргей Захаранка і лужнікі Дзяніс Гаварыч і Аляксандр Сінкевіч.

Зборная Беларусі ў не-афіцыйным камандным заліку спрод 67 каманд заняла пятнаццатае месца. Гэта бясспрэчны поспех.

У канцы мінулага тыд-ня ў спартыўным кам-плексе «Рубіны» адбылося ўшанаванне алімпійцаў нашай воб-ласці. Старшыня абл-порткамітэта М.В.Шапелевіч горада навішаваў летніх спартсменаў, якіх ушанавалі, што яны і надалей будучы паспяхо-ва прадстаўляць аблас-ную фізкультурна-спартыў-ную арганізацыю ў збор-ных камандах рэс-публікі.

Цёпла навішаваў алімпійцаў і іх трэнеры намеснік старшыні абл-выканкома С.С.Пайлюкевіч і ўручыў ім памятную падарункі.

У шанаванні летніх спартсменаў вобласці прынялі ўдзел першы на-меснік старшыні абл-выканкома А.М.Жук, намеснік старшыні абл-выканкома К.І.Туровіч, старшыня нацыянальна-га алімпійскага ка-мітэта Рэспублікі Бела-русь У.М.Рыжанкоў, начальнік абласнога ўпраўлення ўнутраных спраў І.І.Карповіч.

Павел ЖУРБА.

Броніслав СПРІНЧАН

А В ДУШЕ — ТРЕВОГА

Белая бераза ў межах. Святлыя, як радостныя слёзы. Каплі сока, тонкі дух беразы С дзітва — празнік для мой душы.

Мы — як на прычэсце — у лотка, По нёму ў кувшын струіцца валага — Нам зямель ниспосланне было.

Я хмелею с пераго глотка. Молча пастоялі ў ушлі. А в душе — тревога: что, как плыты В наши жили радионуклиды Соком пробудившей земли?

Смутная весна, не опол Нас отравой, чтоб канцерогены В день грядущий через наши гены Не пустили шупальца свои!

Защели лесные купуры. Купол неба над Полесем светел. В лозьях, посвистывая, ветер Дулет от зари и до зари. С пылью навеваются на травы, На сады, на зеркала криниц Миррады атомных частиц — Радиационная отравка. На опушке, выйдя на тропу, Я застыл:

с природою в разладе, Выросли огромные, как лапты, Зубчатые листья на дубу. Стронций, цезий...

Цезий и плутоний... Мне тревожно в поле и в лесу. Отрывается с буйных трав роса, Пыют её подростки из ладоней.

Атомщик, душою не криви, — Сколько получили мы в рентгенах Гибельных веществ канцерогенов, Сколько накопилось их в крови? Кто повинен — ядерный распад Или возмущенный ученый, Множеством наград озолоченный,

Что болит головку у ребят? Лейкемия — катастрофы след. Содругаюсь, на Чернобыль глядя...

Не стерпеть тому клебмо проклятым, Кто на нас обрушил столько бед!

Павел ЖУРБА.

Павел ЖУРБА.

Павел ЖУРБА.

Павел ЖУРБА.

Павел ЖУРБА.

Павел ЖУРБА.

Павел ЖУРБА.

Павел ЖУРБА.

Павел ЖУРБА.

Павел ЖУРБА.

Павел ЖУРБА.

Павел ЖУРБА.

Павел ЖУРБА.

Павел ЖУРБА.

Павел ЖУРБА.

Павел ЖУРБА.

Павел ЖУРБА.
